



# MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 470

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 iulie 2010

## SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 716 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale .....	2–3
Decizia nr. 717 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. a) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap .....	3–4
Decizia nr. 718 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale .....	4–6
Decizia nr. 719 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1), art. 45 și art. 48 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	6–7
Decizia nr. 726 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009 .....	8–10
Decizia nr. 728 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii .....	11–12
Decizia nr. 748 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății .....	12–14
Decizia nr. 750 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006 .....	14–16

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 716

din 1 iunie 2010

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Jenică Danciu în Dosarul nr. 40.446/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsește partea Casa de Pensii a Municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textul de lege criticat creează un tratament juridic diferențiat, sub aspectul calculului dreptului la pensie, între persoane aflate în aceeași situație de fapt, respectiv cele care au urmat cursurile universitare la zi.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege se aplică în mod egal tuturor persoanelor care se încadrează în ipoteza normei de lege, astfel că nu contravine principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 40.446/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.** Excepția a fost ridicată de Jenică Danciu cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect recalcularea pensiei.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că art. 38 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 este contrar prevederilor art. 16 și art. 47 alin. (1) din Constituție. În acest sens, arată că, dacă legiuitorul a înțeles să acorde beneficiul asimilării perioadei cursurilor de zi ale facultății stagiului de cotizare, acordând un punctaj la calcularea pensiei pentru această perioadă, atunci de acest beneficiu ar trebui să se bucure toate persoanele care au urmat astfel de cursuri. Or, art. 38 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 înlătură în mod discriminatoriu acest beneficiu pentru cei care au urmat cursurile de zi, dacă, pe baza efortului propriu, suplimentar, în această perioadă au lucrat și ca salariați pentru asigurarea întreținerii personale.

**Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că textele de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, dar nu și

celor ale art. 47 din același act normativ fundamental, despre care arată că nu au incidență în speță.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

**Avocatul Poporului** arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale, contravenind principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții potrivit cărora *„Persoanele prevăzute la alin. (1) beneficiază de perioadele asimilate, dacă în aceste perioade nu au realizat stagiile de cotizare în condițiile prezentei legi.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar textelor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat face parte din ansamblul reglementării privind perioadele asimilate care se iau în calcul la stabilirea pensiei ca stagiul de cotizare. Așa cum rezultă din prevederile art. 38 din Legea nr. 19/2000, care stabilesc care sunt aceste perioade asimilate și condițiile în care se acordă, coroborate cu dispozițiile art. 78 alin. (5) din același act normativ, la perioadele de stagiul de cotizare realizate de asigurat se adaugă fie perioadele când acesta a beneficiat de drepturi de asigurări sociale, cu excepția celor prevăzute de lege, fie cele când a urmat cursurile de zi ale învățământului universitar sau cele când a satisfăcut stagiul militar. Pentru toate aceste perioade se acordă un punctaj fix stabilit de lege.

Aceste perioade asimilate sunt un beneficiu acordat de legiuitor, în virtutea dreptului pe care acesta îl are, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, de a stabili conținutul, limitele și condițiile acordării dreptului la pensie. În temeiul acestor prerogative constituționale, legiuitorul a prevăzut că acest beneficiu nu se acordă persoanelor care în perioadele asimilate au realizat și un stagiul de cotizare. Aceasta apare ca o consecință logică, având în vedere că perioada asimilată este, în esență, doar o

ficțiune creată de legiuitor în favoarea asiguraților, astfel că aceasta nu poate fi suprapusă, cu efectul cumulării, cu perioada de stagiu efectiv realizată în aceeași perioadă de timp. Eventualele excepții de la această regulă nu pot fi prevăzute decât de legiuitor, în considerarea situațiilor particulare avute în

vedere, care justifică un tratament juridic diferențiat, iar Curtea Constituțională, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate completa sau modifica textul de lege criticat, așa cum în realitate intenționează autorul excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Jenică Danciu în Dosarul nr. 40.446/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,  
**ION PREDESCU**

Magistrat-asistent,  
**Patricia Marilena Ionea**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 717

din 1 iunie 2010

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. a) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. a) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Petre Voican în Dosarul nr. 4.870/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, arătând că prevederile de lege criticate nu mai sunt în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.870/30/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. a) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu**

**handicap.** Excepția a fost ridicată de Petre Voican cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței nr. 57 din 20 ianuarie 2009, pronunțată de Tribunalul Timiș în Dosarul nr. 4.870/30/2008, având ca obiect cererea de anulare a unui act administrativ.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este discriminatoriu, întrucât nu prevede și pensiile în categoria veniturilor exceptate de la plata impozitului. Astfel, se creează un tratament diferențiat între persoanele cu handicap care obțin venituri din salarii și cele care obțin venituri din pensii.

**Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Guvernul**, precizând că prin art. 298 pct. 43<sup>2</sup> din Legea nr. 571/2003 textul de lege criticat a fost abrogat, apreciază că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

**Avocatul Poporului**, invocând considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1.237/2009, consideră că textul de lege criticat este constituțional.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctul de vedere solicitat.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 lit. a) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, dispoziții potrivit cărora: „*Persoanele cu handicap grav sau accentuat beneficiază de următoarele facilități fiscale:*

a) *scutire de impozit pe veniturile din salarii și indemnizații de natură salarială;*”.

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap. De asemenea, consideră că sunt

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 lit. a) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Petre Voican în Dosarul nr. 4.870/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,  
**ION PREDESCU**

Magistrat-asistent,  
**Patricia Marilena Ionea**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIA Nr. 718

din 1 iunie 2010

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Maria Felicia Amitrioaiei în Dosarul nr. 4.080/117/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

înfrânge dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, textul de lege criticat a fost abrogat prin dispozițiile art. 298 pct. 43<sup>2</sup> din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, așa cum a fost completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 13 octombrie 2009.

Întrucât, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța decât asupra dispozițiilor dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, Curtea constată că, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 439/2007, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.080/117/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.**

Excepția a fost ridicată de Maria Felicia Amitroaiei cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței nr. 53 din 12 ianuarie 2009, pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosarul nr. 4.080/117/2008, având ca obiect asigurări sociale — recalcularea pensiei.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, prin faptul că prevede condiția depunerii contestației împotriva deciziei de pensionare la instanța judecătorească competentă, contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1), art. 24, 51 și 52 din Constituție, precum și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că art. 87 din Legea nr. 19/2000 ar trebui să prevadă și posibilitatea introducerii contestației la organul emitent, avându-se în vedere practica în domeniu, precum și faptul că unii dintre contestatori nu dețin cunoștințe juridice, astfel încât aceștia sunt privați de dreptul la apărare. De asemenea, mai arată că de esența formulării unei petiții în termen legal este ca aceasta să fie efectiv exercitată în interiorul acestui termen.

**Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare. În realitate, Curtea constată că susținerile autorului excepției vizează doar prevederile alin. (1) al art. 87, dispoziții potrivit cărora: *„Decizia emisă în condițiile art. 86 alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească competentă în a cărei rază teritorială se află domiciliul asiguratului, în termen de 45 de zile de la comunicare.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 51 referitor la dreptul la petiționare și art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost analizat de Curtea Constituțională prin prisma aceluiași critici referitoare la

asigurarea dreptului unei persoane interesate de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor sale legitime, ca și cele formulate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 439 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2007, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale constante, în consens și cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „accesul liber la justiție nu este un drept absolut, a cărui exercitare nu ar putea fi condiționată prin lege de îndeplinirea unor cerințe prealabile și de respectarea unor termene de prescripție sau de decădere. Important este ca persoana care se consideră lezată în drepturile, libertățile sau interesele sale legitime să aibă efectiv posibilitatea de a se adresa instanței judecătorești competente, iar în cadrul judecării cauzei sale să beneficieze de toate garanțiile și mijloacele procedurale prevăzute, care condiționează desfășurarea unui proces echitabil. Atacarea în justiție a oricărui act juridic de dispoziție poate fi făcută în termenele stabilite de lege. În acest sens, textul de lege criticat este în conformitate cu dispozițiile art. 21 din Constituție, deoarece prevede posibilitatea titularului dreptului de asigurări sociale, deci și a pensionarului, de a ataca decizia casei teritoriale de pensii cu contestație introdusă la tribunal în termen de 45 de zile de la data comunicării. Acest termen este rezonabil pentru persoana interesată să se convingă asupra corectitudinii stabilirii drepturilor sale și, dacă este cazul, să conteste decizia de pensionare. De asemenea, în fața instanței de judecată, beneficiază de toate drepturile procesuale legale”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 51 din Constituție, Curtea reține, în acord cu cele statuate și prin Decizia nr. 39 din 7 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 27 iulie 1993, că sesizarea instanțelor judecătorești pentru valorificarea unui drept subiectiv nesocotit ori încălcat sau pentru realizarea unui interes care se poate obține numai pe calea justiției nu este un aspect al dreptului de petiționare. Așa fiind, art. 51 din Constituție nu are incidență în cauză.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește art. 52 din Constituție, referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, Curtea constată că, în legătură cu acesta, autorul excepției critică în realitate o omisiune legislativă, respectiv lipsa posibilității celui interesat de a se adresa organului emitent pentru anularea deciziei de pensionare. Deși acest fapt nu ar fi fost de natură să atragă neconstituționalitatea textului de lege criticat, Curtea reține totuși că legiuitorul a adăugat, prin articolul unic pct. 3 din Legea nr. 209/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 9 iunie 2009, un nou alineat la art. 87 din Legea nr. 19/2000, respectiv alineatul (2) prin care se prevede că *„Decizia emisă în condițiile art. 86 alin. (1) poate fi anulată, la cererea titularului, în termen de 45 de zile de la comunicare”*. În atări condiții, susținerile autorului excepției rămân lipsite de temei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Maria Felicia Amitrioaiei în Dosarul nr. 4.080/117/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,  
**ION PREDESCU**

Magistrat-asistent,  
**Patricia Marilena Ionea**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 719

din 1 iunie 2010

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1), art. 45 și art. 48 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1), art. 45 și art. 48 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Anca Victorița Trifan în Dosarul nr. 449/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civil, litigii de muncă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 352/2008, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 449/99/2009, **Tribunalul Iași — Secția civilă, litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1), art. 45 și art. 48 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**. Excepția a fost ridicată de Anca Victorița Trifan cu prilejul soluționării unui conflict de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate care

reglementează delegarea și detașarea sunt contrare dispozițiilor constituționale care consacră dreptul de a alege locul de muncă și interzic munca forțată, întrucât permit modificarea unilaterală a locului de muncă din inițiativa angajatorului. În acest sens, arată că, potrivit dispozițiilor art. 41 din Codul muncii, modificarea contractului individual de muncă se poate face numai prin acordul părților, excepțiile fiind prevăzute în același act normativ. Clauzele ce pot fi modificate privesc, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, durata contractului, locul muncii, felul muncii, condițiile de muncă, salariul, timpul de muncă și timpul de odihnă. Prin urmare, condițiile în care poate fi dispusă delegarea sau detașarea salariatului trebuie să se supună dispozițiilor art. 17 alin. (3) din același cod, care prevăd că respectivele elemente trebuie să se regăsească obligatoriu în însuși conținutul contractului respectiv.

**Tribunalul Iași — Secția civilă, litigii de muncă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că însuși art. 41 alin. (2) din Codul muncii prevede cu titlu de excepție posibilitatea modificării unilaterale a contractului „numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod”. Textele art. 42 alin. (1), art. 43, 54 și 48 din Codul muncii trebuie interpretate în coroborare cu dispozițiile art. 17 alin. (2) și (3) din același act normativ care prevăd elementele obligatorii cu privire la care angajatorul are obligația să-l informeze pe solicitantul unui loc de muncă anterior încheierii contractului individual de muncă, precum și faptul că aceste elemente trebuie să se regăsească în conținutul scris al celui contract încheiat de părți. Astfel, modificarea unor elemente ale contractului individual de muncă se face în situațiile invocate de către autorul excepției, în temeiul acordului inițial pe care salariatul l-a dat în momentul încheierii contractului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului**, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 352/2008, consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 alin. (1), art. 45 și art. 48 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 42 alin. (1): „(1) *Locul muncii poate fi modificat unilateral de către angajator prin delegarea sau detașarea salariatului într-un alt loc de muncă decât cel prevăzut în contractul individual de muncă.*”;

— Art. 45: „*Detașarea este actul prin care se dispune schimbarea temporară a locului de muncă, din dispoziția angajatorului, la un alt angajator, în scopul executării unor lucrări în interesul acestuia. În mod excepțional, prin detașare se poate modifica și felul muncii, dar numai cu consimțământul scris al salariatului.*”;

— Art. 48: „*Angajatorul poate modifica temporar locul și felul muncii, fără consimțământul salariatului, și în cazul unor situații de forță majoră, cu titlu de sancțiune disciplinară sau ca măsură de protecție a salariatului, în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.*”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 42 alin. (1) privind interzicerea

muncii forțate și art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 352 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 30 aprilie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate, reținând că, „potrivit art. 41 alin. (1) din Codul muncii, modificarea contractului individual de muncă se poate face numai prin acordul părților. Cu titlu de excepție, alin. (2) al aceluiași articol prevede posibilitatea modificării unilaterale a contractului «numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod». Clauzele ce pot fi modificate privesc, potrivit alin. (3) al art. 41, durata contractului, locul muncii, felul muncii, condițiile de muncă, salariul, timpul de muncă și timpul de odihnă. În acest sens, prin art. 42 alin. (1), art. 43, art. 45 și art. 48 din Codul muncii [...] este prevăzută posibilitatea delegării sau detașării angajatului din inițiativa unilaterală a angajatorului, precum și posibilitatea modificării unilaterale de către angajator a locului și felului muncii în caz de forță majoră, cu titlu de sancțiune disciplinară sau ca măsură de protecție a salariatului. Aceste texte de lege trebuie însă interpretate în coroborare cu prevederile art. 17 alin. (2) din Codul muncii, care stabilesc elementele obligatorii cu care angajatorul are datoria să îl informeze pe solicitantul unui loc de muncă, anterior încheierii contractului individual de muncă, precum și cu dispozițiile art. 17 alin. (3) din același cod care prevăd că respectivele elemente trebuie să se regăsească obligatoriu în însuși conținutul contractului respectiv. Așa fiind, posibilitatea modificării unilaterale a unor elemente ale contractului individual de muncă de către angajator este posibilă doar în urma acordului inițial pe care salariatul l-a dat în momentul încheierii acestui contract, astfel că nu se poate vorbi despre o restrângere neconstituțională a drepturilor invocate de autorul excepției”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (1), art. 45 și art. 48 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Anca Victorița Trifan în Dosarul nr. 449/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civil, litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,  
**ION PREDESCU**

Magistrat-asistent,  
**Patricia Marilena Ionea**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 726

din 1 iunie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009**

Ion Predescu — președinte  
 Nicolae Cochinescu — judecător  
 Aspazia Cojocaru — judecător  
 Acsinte Gaspar — judecător  
 Petre Lăzăroiu — judecător  
 Augustin Zegrean — judecător  
 Simona Ricu — procuror  
 Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

nr. 886/103/2009, nr. 867/103/2009, nr. 875/103/2009,  
 nr. 883/103/2009, nr. 823/103/2009, nr. 885/103/2009,  
 nr. 794/103/2009, nr. 797/103/2009, nr. 801/103/2009,  
 nr. 787/103/2009, nr. 751/103/2009, nr. 847/103/2009,  
 nr. 825/103/2009, nr. 863/103/2009, nr. 807/103/2009,  
 nr. 759/103/2009, nr. 789/103/2009, nr. 865/103/2009,  
 nr. 842/103/2009, nr. 839/103/2009, nr. 818/103/2009,  
 nr. 841/103/2009, nr. 844/103/2009, nr. 771/103/2009,  
 nr. 813/103/2009, nr. 830/103/2009, nr. 772/103/2009 și  
 nr. 774/103/2009 ale Tribunalului Neamț — Secția civilă, precum  
 și de către Maria Magdalena, profesor titular la Liceul  
 Pedagogic „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț, în Dosarul  
 nr. 1.700/103/2009 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 7.476D/2009 — nr. 7.518D/2009, nr. 7.522D/2009 — nr. 7.570D/2009 și nr. 7.572D/2009 — nr. 7.610D/2009, având în vedere obiectul acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 7.477D/2009 — nr. 7.518D/2009, nr. 7.522D/2009 — nr. 7.570D/2009 și nr. 7.572D/2009 — nr. 7.610D/2009 la Dosarul nr. 7.476D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, ca urmare a abrogării reglementării criticate prin Legea nr. 330/2009.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 3 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 786/103/2009, nr. 796/103/2009, nr. 822/103/2009, nr. 836/103/2009, nr. 820/103/2009, nr. 832/103/2009, nr. 858/103/2009, nr. 798/103/2009, nr. 821/103/2009, nr. 892/103/2009, nr. 880/103/2009, nr. 866/103/2009, nr. 780/103/2009, nr. 788/103/2009, nr. 795/103/2009, nr. 748/103/2009, nr. 882/103/2009, nr. 756/103/2009, nr. 853/103/2009, nr. 849/103/2009, nr. 806/103/2009, nr. 775/103/2009, nr. 831/103/2009, nr. 773/103/2009, nr. 827/103/2009, nr. 758/103/2009, nr. 760/103/2009, nr. 888/103/2009, nr. 812/103/2009, nr. 852/103/2009, nr. 792/103/2009, nr. 870/103/2009, nr. 894/103/2009, nr. 785/103/2009, nr. 857/103/2009, nr. 790/103/2009, nr. 753/103/2009, nr. 805/103/2009, nr. 766/103/2009, nr. 850/103/2009, nr. 862/103/2009, nr. 771/103/2009, nr. 854/103/2009, nr. 804/103/2009, nr. 754/103/2009, nr. 767/103/2009, nr. 761/103/2009, nr. 826/103/2009,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, în numele membrilor de sindicat, prin reprezentant legal — președinte Gabriel Ploscă, în dosarele nr. 786/103/2009, nr. 796/103/2009, nr. 822/103/2009, nr. 836/103/2009, nr. 820/103/2009, nr. 832/103/2009, nr. 858/103/2009, nr. 798/103/2009, nr. 821/103/2009, nr. 892/103/2009, nr. 880/103/2009, nr. 866/103/2009, nr. 780/103/2009, nr. 788/103/2009, nr. 795/103/2009, nr. 748/103/2009, nr. 882/103/2009, nr. 756/103/2009, nr. 853/103/2009, nr. 849/103/2009, nr. 806/103/2009, nr. 775/103/2009, nr. 831/103/2009, nr. 773/103/2009, nr. 827/103/2009, nr. 758/103/2009, nr. 760/103/2009, nr. 888/103/2009, nr. 812/103/2009, nr. 852/103/2009, nr. 792/103/2009, nr. 870/103/2009, nr. 894/103/2009, nr. 785/103/2009, nr. 857/103/2009, nr. 790/103/2009, nr. 753/103/2009, nr. 805/103/2009, nr. 766/103/2009, nr. 850/103/2009, nr. 862/103/2009, nr. 771/103/2009, nr. 854/103/2009, nr. 804/103/2009, nr. 754/103/2009, nr. 767/103/2009, nr. 761/103/2009, nr. 826/103/2009, nr. 783/103/2009, nr. 855/103/2009, nr. 856/103/2009, nr. 860/103/2009, nr. 800/103/2009, nr. 848/103/2009, nr. 876/103/2009, nr. 878/103/2009, nr. 747/103/2009, nr. 824/103/2009, nr. 791/103/2009, nr. 864/103/2009, nr. 749/103/2009, nr. 793/103/2009, nr. 872/103/2009, nr. 879/103/2009, nr. 846/103/2009, nr. 868/103/2009, nr. 881/103/2009, nr. 877/103/2009, nr. 859/103/2009, nr. 851/103/2009, nr. 819/103/2009, nr. 815/103/2009, nr. 811/103/2009, nr. 884/103/2009, nr. 871/103/2009, nr. 893/103/2009, nr. 891/103/2009, nr. 887/103/2009, nr. 4.310/103/2008, nr. 829/103/2009, nr. 765/103/2009, nr. 752/103/2009, nr. 764/103/2009, nr. 762/103/2009, nr. 803/103/2009, nr. 769/103/2009, nr. 845/103/2009, nr. 779/103/2009, nr. 768/103/2009, nr. 843/103/2009, nr. 781/103/2009, nr. 873/103/2009, nr. 889/103/2009, nr. 869/103/2009, nr. 782/103/2009, nr. 776/103/2009, nr. 763/103/2009, nr. 816/103/2009, nr. 814/103/2009, nr. 874/103/2009, nr. 810/103/2009, nr. 890/103/2009,



nr. 783/103/2009, nr. 855/103/2009, nr. 856/103/2009,  
 nr. 860/103/2009, nr. 800/103/2009, nr. 848/103/2009,  
 nr. 876/103/2009, nr. 878/103/2009, nr. 747/103/2009,  
 nr. 824/103/2009, nr. 791/103/2009, nr. 864/103/2009,  
 nr. 749/103/2009, nr. 793/103/2009, nr. 872/103/2009,  
 nr. 879/103/2009, nr. 846/103/2009, nr. 868/103/2009,  
 nr. 881/103/2009, nr. 877/103/2009, nr. 859/103/2009,  
 nr. 851/103/2009, nr. 819/103/2009, nr. 815/103/2009,  
 nr. 811/103/2009, nr. 884/103/2009, nr. 871/103/2009,  
 nr. 893/103/2009, nr. 891/103/2009, nr. 887/103/2009,  
 nr. 4.310/103/2008, nr. 829/103/2009, nr. 765/103/2009,  
 nr. 752/103/2009, nr. 764/103/2009, nr. 762/103/2009,  
 nr. 803/103/2009, nr. 769/103/2009, nr. 845/103/2009,  
 nr. 779/103/2009, nr. 768/103/2009, nr. 843/103/2009,  
 nr. 781/103/2009, nr. 873/103/2009, nr. 889/103/2009,  
 nr. 869/103/2009, nr. 782/103/2009, nr. 776/103/2009,  
 nr. 763/103/2009, nr. 816/103/2009, nr. 814/103/2009,  
 nr. 874/103/2009, nr. 810/103/2009, nr. 890/103/2009,  
 nr. 886/103/2009, nr. 867/103/2009, nr. 875/103/2009,  
 nr. 883/103/2009, nr. 823/103/2009, nr. 885/103/2009,  
 nr. 794/103/2009, nr. 797/103/2009, nr. 801/103/2009,  
 nr. 787/103/2009, nr. 751/103/2009, nr. 847/103/2009,  
 nr. 825/103/2009, nr. 863/103/2009, nr. 807/103/2009,  
 nr. 759/103/2009, nr. 789/103/2009, nr. 865/103/2009,  
 nr. 842/103/2009, nr. 839/103/2009, nr. 818/103/2009,  
 nr. 841/103/2009, nr. 844/103/2009, nr. 771/103/2009,  
 nr. 813/103/2009, nr. 830/103/2009, nr. 772/103/2009 și  
 nr. 774/103/2009, **Tribunalul Neamț — Secția civilă a sesizat  
 Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate  
 a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului  
 nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării  
 personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din  
 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind  
 unele măsuri în domeniul salarizării personalului din  
 sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.**  
 Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber al Lucrătorilor din  
 Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, în numele membrilor  
 de sindicat, prin reprezentant legal — președinte Gabriel Ploscă,  
 cu ocazia soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi  
 bănești.

De asemenea, prin Încheierea din 17 iulie 2009, pronunțată  
 în Dosarul nr. 1.700/103/2009, **aceeași instanță a sesizat  
 Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate  
 a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a  
 Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul  
 salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale  
 art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009  
 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din  
 sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009,**  
 excepție ridicată de Maria Magdalena, profesor titular la Liceul  
 Pedagogic „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț, cu ocazia  
 soluționării unei acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii  
 acesteia susțin că, prin adoptarea acestor ordonanțe de urgență,  
 Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea  
 ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5),  
 precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că  
 Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea  
 exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție,  
 întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza  
 emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei  
 reglementări și a afectat drepturile constituționale ale  
 personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent

și protecția socială a muncii. Totodată, consideră a fi încălcate  
 și prevederile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din  
 Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic  
 și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

În final arată că, practic, prin Ordonanța de urgență a  
 Guvernului nr. 41/2009, se modifică din nou Legea nr. 221/2008,  
 făcând imposibilă acordarea creșterilor salariale prevăzute de  
 acest act normativ, adoptat de Parlament, ceea ce reprezintă o  
 încălcare a rolului și funcțiilor Guvernului și o dovadă în plus a  
 imixtiunii Executivului în activitatea Legislativului.

**Tribunalul Neamț — Secția civilă** consideră că excepția de  
 neconstituționalitate este întemeiată, întrucât adoptarea  
 ordonanțelor de urgență criticate nu a fost motivată de  
 necesitatea reglementării într-un domeniu în care Parlamentul  
 nu a intervenit, ci, dimpotrivă, pentru a contracara măsurile de  
 politică legislativă în domeniul salarizării personalului din  
 învățământ, adoptate deja de Parlament prin Legea  
 nr. 221/2008. Așa fiind, Guvernul a intrat în conflict cu  
 prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora  
 „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului  
 român și unica autoritate legiuitoare a țării*”. Totodată, instanța  
 apreciază că, prin adoptarea ordonanțelor de urgență ale  
 Guvernului nr. 1/2009 și nr. 41/2009, se aduce atingere dreptului  
 la muncă și la protecție socială, precum și dreptului la un nivel  
 de trai decent, drepturi care, prin conținutul lor complex, includ  
 și dreptul la un salariu care să asigure cetățenilor condiții  
 rezonabile de viață.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,  
 încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor  
 două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului  
 Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra  
 excepției de neconstituționalitate.

**Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate  
 formulată este inadmisibilă, ca urmare a abrogării Ordonanței  
 Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări și completări prin  
 Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare,  
 prin art. 48 pct. 16 din Legea nr. 330/2009. Totodată,  
 menționează că prevederile legale criticate au făcut, de altfel, și  
 obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care Curtea  
 a constatat contrarietatea acestora cu Legea fundamentală.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și  
 Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere  
 asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale  
 Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor,  
 concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la  
 dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține  
 următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor  
 art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10  
 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de  
 neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie  
 prevederile art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului  
 nr. 1/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,  
 nr. 60 din 30 ianuarie 2009, precum și cele ale art. 2 din  
 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele  
 măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar  
 pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul  
 Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul român, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) și (5) privind munca și protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și pe cele ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase rânduri asupra constituționalității acestor prevederi legale, în cauze în care motivele de neconstituționalitate, precum și textele din Legea fundamentală invocate ca fiind încălcate erau identice celor din prezenta cauză.

Astfel, prevederile art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009. De asemenea, prin Decizia nr. 106 din 4 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 5 martie 2010, Curtea a constatat că excepția de

neconstituționalitate a art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 a devenit inadmisibilă.

Totodată, Curtea observă că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 48 pct. 16 al cap. VI „Dispoziții finale” din Legea nr. 330 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele, de asemenea, abrogate.

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dint-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, în numele membrilor de sindicat, prin reprezentant legal — președinte Gabriel Ploscă, în dosarele nr. 786/103/2009, nr. 796/103/2009, nr. 822/103/2009, nr. 836/103/2009, nr. 820/103/2009, nr. 832/103/2009, nr. 858/103/2009, nr. 798/103/2009, nr. 821/103/2009, nr. 892/103/2009, nr. 880/103/2009, nr. 866/103/2009, nr. 780/103/2009, nr. 788/103/2009, nr. 795/103/2009, nr. 748/103/2009, nr. 882/103/2009, nr. 756/103/2009, nr. 853/103/2009, nr. 849/103/2009, nr. 806/103/2009, nr. 775/103/2009, nr. 831/103/2009, nr. 773/103/2009, nr. 827/103/2009, nr. 758/103/2009, nr. 760/103/2009, nr. 888/103/2009, nr. 812/103/2009, nr. 852/103/2009, nr. 792/103/2009, nr. 870/103/2009, nr. 894/103/2009, nr. 785/103/2009, nr. 857/103/2009, nr. 790/103/2009, nr. 753/103/2009, nr. 805/103/2009, nr. 766/103/2009, nr. 850/103/2009, nr. 862/103/2009, nr. 771/103/2009, nr. 854/103/2009, nr. 804/103/2009, nr. 754/103/2009, nr. 767/103/2009, nr. 761/103/2009, nr. 826/103/2009, nr. 783/103/2009, nr. 855/103/2009, nr. 856/103/2009, nr. 860/103/2009, nr. 800/103/2009, nr. 848/103/2009, nr. 876/103/2009, nr. 878/103/2009, nr. 747/103/2009, nr. 824/103/2009, nr. 791/103/2009, nr. 864/103/2009, nr. 749/103/2009, nr. 793/103/2009, nr. 872/103/2009, nr. 879/103/2009, nr. 846/103/2009, nr. 868/103/2009, nr. 881/103/2009, nr. 877/103/2009, nr. 859/103/2009, nr. 851/103/2009, nr. 819/103/2009, nr. 815/103/2009, nr. 811/103/2009, nr. 884/103/2009, nr. 871/103/2009, nr. 893/103/2009, nr. 891/103/2009, nr. 887/103/2009, nr. 4.310/103/2008, nr. 829/103/2009, nr. 765/103/2009, nr. 752/103/2009, nr. 764/103/2009, nr. 762/103/2009, nr. 803/103/2009, nr. 769/103/2009, nr. 845/103/2009, nr. 779/103/2009, nr. 768/103/2009, nr. 843/103/2009, nr. 781/103/2009, nr. 873/103/2009, nr. 889/103/2009, nr. 869/103/2009, nr. 782/103/2009, nr. 776/103/2009, nr. 763/103/2009, nr. 816/103/2009, nr. 814/103/2009, nr. 874/103/2009, nr. 810/103/2009, nr. 890/103/2009, nr. 886/103/2009, nr. 867/103/2009, nr. 875/103/2009, nr. 883/103/2009, nr. 823/103/2009, nr. 885/103/2009, nr. 794/103/2009, nr. 797/103/2009, nr. 801/103/2009, nr. 787/103/2009, nr. 751/103/2009, nr. 847/103/2009, nr. 825/103/2009, nr. 863/103/2009, nr. 807/103/2009, nr. 759/103/2009, nr. 789/103/2009, nr. 865/103/2009, nr. 842/103/2009, nr. 839/103/2009, nr. 818/103/2009, nr. 841/103/2009, nr. 844/103/2009, nr. 771/103/2009, nr. 813/103/2009, nr. 830/103/2009, nr. 772/103/2009 și nr. 774/103/2009 ale Tribunalului Neamț — Secția civilă, precum și de către Maria Magdalena, profesor titular la Liceul Pedagogic „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț, în Dosarul nr. 1.700/103/2009 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,  
**ION PREDESCU**

Magistrat-asistent,  
**Ingrid Alina Tudora**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 728

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. a)  
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electroconstrucția Elco” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 9.593/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că prevederile de lege criticate nu contravin textelor din Constituție invocate.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.593/30/2008, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Electroconstrucția Elco” — S.A. din Timișoara.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, care prevede interdicția cu caracter temporar de concediere a salariaților pe durata incapacității temporare de muncă, încalcă dispozițiile art. 16, 20, 21, 22, 53 și 129 din Constituție. În acest sens, arată că se creează un regim discriminatoriu pentru salariați, dând astfel posibilitatea săvârșirii unor abuzuri din partea acestora în raport cu angajatorul, prin faptul că i se limitează dreptul de a dispune măsura desfacerii contractului de muncă pe motive disciplinare. De asemenea, consideră că se încalcă dreptul la un proces echitabil prin faptul că un salariat vinovat de săvârșirea abaterilor disciplinare care va obține cu rea-credință un certificat medical nu mai trebuie să dovedească faptul că decizia de concediere este temeinică sau netemeinică, invocând direct nulitatea potrivit textului de lege menționat. Astfel, judecătorul nu va mai aprecia asupra fondului problemei deduse judecării și va dispune, prin ignorarea fondului pricinii, asupra altor aspecte de formă.

**Tribunalul Timiș — Secția civilă** arată că motivarea excepției de neconstituționalitate este evazivă și neconvincătoare și că oricum textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției, dat fiind că interdicția de concediere criticată are doar un caracter temporar.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că situația diferită în care se află cele două părți ale contractului de muncă justifică un tratament juridic diferit. De asemenea, consideră că nu este încălcat accesul liber la justiție. Astfel, arată că decizia de concediere reprezintă un act unilateral, manifestarea de voință a angajatorului, care nu trebuie să se adreseze justiției ori altor organe pentru a solicita încetarea raporturilor juridice de muncă cu un anumit salariat. În schimb, salariatul are tot interesul să conteste în justiție măsura de concediere, dacă o consideră ca fiind luată fără motive legale și de fapt întemeiate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003.

Curtea constată însă că autorul excepției critică, în realitate, doar prevederile art. 60 alin. (1) lit. a), prin care se prevede:

„(1) Concedierea salariaților nu poate fi dispusă:

a) pe durata incapacității temporare de muncă, stabilită prin certificat medical conform legii;”.

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat încalcă următoarele dispoziții din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că raporturile de muncă nasc drepturi și obligații specifice fiecăreia dintre părțile acestuia. Între cele două părți ale contractului de muncă există o relație de subordonare, caracterizată prin prestarea muncii de către salariat sub autoritatea angajatorului. În același timp însă legiuitorul a urmărit protejarea drepturilor salariatului printr-o serie de măsuri și interdicții ale exercitării drepturilor angajatorului. Între aceste interdicții se află și cea privind concedierea salariatului atât timp cât acesta se află în imposibilitatea de a desfășura munca, ca urmare a stării sale de sănătate. În acest fel, salariatul este asigurat că are dreptul de a-și îngriji sănătatea, fără ca aceasta să atragă consecințe negative asupra raporturilor sale de muncă.

Acest fapt nu poate fi considerat ca fiind contrar prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât restrângerea anumitor drepturi ale angajatorului este justificată de necesitatea protejării drepturilor altei categorii de persoane, respectiv salariații.

De asemenea, Curtea reține că drepturile și obligațiile specifice ale celor două părți ale contractului de muncă le plasează pe acestea în situații distincte, care justifică un tratament juridic diferențiat.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, Curtea constată că autorul excepției are în vedere situația în care salariatul ar fi obținut în mod fraudulos certificatul medical și imposibilitatea angajatorului de a proba acest fapt. Or, această critică se referă, în realitate, la o omisiune legislativă, la faptul că legea nu prevede modalitatea în care angajatorul poate să conteste veridicitatea celor înscrise în certificatul medical.

Curtea constată însă că, ulterior sesizării sale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 29 noiembrie 2005, au fost completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 26 aprilie 2010, reglementându-se posibilitatea verificării veridicității celor constatate prin certificatul care acordă concediul medical. Astfel, art. 3<sup>1</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electroconstrucția Elco” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 9.593/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,  
**ION PREDESCU**

Magistrat-asistent,  
**Patricia Marilena Ionea**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIA Nr. 748

din 1 iunie 2010

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Ion Predescu — președinte  
Nicolae Cochinescu — judecător  
Aspazia Cojocaru — judecător  
Acsinte Gaspar — judecător  
Petre Lăzăroiu — judecător  
Augustin Zegrean — judecător  
Simona Ricu — procuror  
Claudia-Margareta Krupenschi — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de

prevede că „Pentru a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, persoanele prevăzute la art. 1 trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să îndeplinească stagiul minim de cotizare prevăzut de prezenta ordonanță de urgență;

b) să prezinte adeverința de la plătitorul de indemnizații din care să reiasă numărul de zile de concediu de incapacitate temporară de muncă avute în ultimele 12 luni, cu excepția urgențelor medico-chirurgicale sau a bolilor infectocontagioase din grupa A;

c) să fie prezente la domiciliu sau la adresa indicată, după caz, în intervalul de timp și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, în vederea exercitării verificării de către reprezentanții plătitorilor de indemnizații de asigurări sociale de sănătate.”

În atari condiții, acest aspect al criticii de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În sfârșit, în ceea ce privește conformitatea textului de lege criticat cu art. 22, 20 și 129 din Constituție, Curtea constată că autorul excepției nu motivează în ce fel se contravine acestor texte constituționale. Oricum, având în vedere conținutul acestora, Curtea apreciază că nu sunt incidente în cauză.

Dionisie Lefter în Dosarul nr. 663/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 663/45/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu**

**excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. I pct. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății”.**

Excepția a fost ridicată de Dionisie Lefter într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei acțiuni de anulare a unui act administrativ.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile de lege criticate dispun și pentru trecut, nu numai pentru viitor, deoarece au ca efect modificarea unui contract de management încheiat prin voința părților, anterior apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009. Față de vechea redactare a art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, modificările introduse prin această ordonanță de urgență conțin condiții discriminatorii, în totală contradicție cu expunerea de motive care a stat la baza adoptării Legii nr. 95/2006, care nu reprezintă un beneficiu relevant de selecție pentru îndeplinirea funcției de manager al unui spital și care restrâng totodată baza de selecție a candidaților pentru această funcție. Astfel, se arată că activitatea de management impune o serie de cunoștințe și abilități care țin, mai degrabă, de o anumită pregătire profesională specializată, cum ar fi cea de manager de profesie, și nu de o anumită calificare ca „medic primar” sau „cadru didactic universitar”.

**Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate „este fondată, întrucât este dreptul suveran al autorității care are responsabilitatea organizării serviciului public medical să stabilească criteriile de selecție și de performanță care să-i permită angajarea unor manageri care, prin pregătirea și calitățile lor, să-i dea și siguranța că vor gestiona în cele mai bune condiții patrimoniul și activitatea unităților spitalicești, dreptul de dispoziție al organizatorului sistemului public medical înscriindu-se în limitele prerogativelor recunoscute lui prin art. 44 din Constituția României și art. 480 din Codul civil”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

**Guvernul**, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece argumentația autorului excepției nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci se bazează, în principal, pe circumstanțele specifice litigiului dedus judecării, asupra cărora numai instanța de judecată, și nu Curtea Constituțională, se poate pronunța. Totodată, se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 respectă condițiile impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție, în sensul că Guvernul poate reglementa, prin ordonanță de urgență, domenii ce aparțin legilor organice. Dispozițiile de lege criticate se aplică pentru viitor, astfel cum prevede art. II alin. (1) teza întâi din ordonanța de urgență examinată, iar autorul excepției nu precizează în ce constă contrarietatea acestora față de prevederile constituționale ale art. 53 invocate.

**Avocatul Poporului**, în punctul său de vedere, consideră că prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 sunt constituționale. Acestea dispun pentru viitor, urmând a-și găsi aplicarea de la data intrării în vigoare a actului normativ criticat și nici nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, ci instituie unele condiții pentru exercitarea funcției de manager sau manager interimar al unui spital.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**CURTEA,**

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009. Ulterior ridicării prezentei excepții, textul legal criticat a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 91/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 26 mai 2010. Textul legal criticat are, în prezent, următorul conținut:

— Art. 178 alin. (2): „(2) *Managerul persoană fizică sau reprezentantul desemnat de managerul persoană juridică trebuie să fie absolvent al unei instituții de învățământ superior și să îndeplinească una dintre următoarele condiții:*

a) *să fie absolvent al unor cursuri de perfecționare în management sau management sanitar, agreeate de Ministerul Sănătății și stabilite prin ordin al ministrului sănătății;*

b) *să fie absolvent al unui masterat sau doctorat în management sanitar, economic sau administrativ organizat într-o instituție de învățământ superior acreditată, potrivit legii.”*

În opinia autorului excepției textul de lege criticat încalcă principiul neretroactivității legii civile, reglementat de art. 15 alin. (2) din Constituție, restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, contrar art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, în sensul că generează discriminări nepermise de prevederile art. 16 din aceasta, de art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și de dispozițiile Convenției nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitarea profesiei, ratificată de România prin Decretul nr. 284/1973 pentru ratificarea unor convenții ale Organizației Internaționale a Muncii. De asemenea, sunt invocate, sub aspectul principiului ierarhiei actelor juridice, art. 1 alin. (5), art. 73, 76, 108 și 115 din Constituție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, ulterior ridicării acesteia, dispozițiile art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății au fost modificate prin art. I pct. 2 din Legea nr. 91/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Astfel, în actuala redactare, dispozițiile legale criticate satisfac nemulțumirea autorului excepției constând în aceea că managerul unui spital public, persoană fizică, sau reprezentantul desemnat de managerul persoană juridică trebuie să fie absolvent al unei instituții de învățământ superior în domeniul medical, economic, juridic sau administrativ. În noua redactare, normele legale criticate nu mai prevăd strict și limitativ domeniul necesar a fi absolvit de către o persoană în cadrul învățământului universitar pentru a avea aptitudinea de a deveni, odată cu îndeplinirea celorlalte cerințe legale, manager al unui spital public, ci instituie doar condiția generală de a fi absolvent al unei instituții de învățământ superior. În plus față

de cerința existentă și în vechea redactare, și anume cea de absolvire și a unor cursuri de perfecționare în management sau management sanitar, agreate de Ministerul Sănătății și stabilite prin ordin al ministrului sănătății, actualul text al art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 prevede și cerința alternativă potrivit căreia candidatul la postul de manager al unui spital public să fie absolvent al unui masterat sau doctorat în management sanitar, economic sau administrativ organizat într-o instituție de învățământ superior acreditată, potrivit legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Dionisie Lefter în Dosarul nr. 663/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,  
**ION PREDESCU**

Magistrat-asistent,  
**Claudia-Margareta Krupenschi**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 750

din 1 iunie 2010

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „RER Ecologic Service București — REBU” — S.A. în Dosarul nr. 1.357/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Ania Radu, membru al Baroului București. De asemenea, se prezintă domnul avocat Ștefan Ciuntu, membru al Baroului Mehedintii, în calitate de apărător ales al părții Societatea Comercială „Romprest Service” — S.A. Ambii apărători depun la dosar împuternicirile avocațiale. Magistratul-asistent învederează Curții că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea, reiterând argumentele prezentate în motivarea scrisă aflată la dosarul cauzei.

Curtea Constituțională constată că aceste cerințe sunt pe deplin justificate prin prisma naturii postului de manager al unui spital public la care candidează o persoană și nu au menirea de a restrânge baza de selecție a candidaților pentru această funcție, așa cum afirmă autorul excepției, ci urmăresc asigurarea unor criterii de competență profesională și de specializare în acest domeniu. Totodată, reglementarea legală criticată nu are efect retroactiv, aceasta urmând să producă efecte după intrarea sa în vigoare, potrivit art. 78 din Constituție, la 3 zile de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României, și numai pentru viitor.

Reprezentantul Societății Comerciale „Romprest Service” — S.A. susține, în esență, că nu se pune problema restrângerii liberei concurențe, întrucât reglementarea criticată privește drepturi și obligații ale unui operator economic care a câștigat o licitație și este firesc ca legea să îi confere exclusivitatea exercitării activității.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că instanța de contencios constituțional a mai examinat textul de lege criticat, constatând conformitatea acestuia cu prevederile din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză. Apreciază că se impune menținerea soluției pronunțate prin Decizia nr. 612/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.357/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „RER Ecologic Service București — REBU” — S.A. într-o cauză civilă având ca obiect cererea de modificare a unui ordin al

președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că acordarea dreptului de exclusivitate în temeiul dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate are ca efect împiedicarea concurenței în prestarea serviciului de salubritate — în speță — pe raza sectorului 1 al municipiului București, creând un monopol cu implicații grave pentru cetățenii acestui sector, care sunt nevoiți să coticizeze la nivelul pretențiilor societății respective. Arată că este cu atât mai mult afectată concurența, cu cât, în baza textului de lege criticat, s-a creat o exclusivitate a prestării serviciului de salubritate pentru sectorul 1 pentru o perioadă de 25 de ani. Precizează că se poate vorbi despre o îngădire a dreptului fiecărui operator care ar deține o licență corespunzătoare de a participa la licitațiile publice privind delegarea serviciilor publice de salubritate și de a concura cu operatorul care ar acționa în sectorul 1. Mai arată că „concurența, în sine, ca principiu fundamental al unei economii de piață, nu poate fi limitată și segmentată de unitățile administrativ-teritoriale și, mai mult, nu poate fi absorbită de autonomia locală consacrată de legiuitor ca principiu de bază pentru funcționarea aparatului de administrație publice locale”.

**Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, precizează că articolul criticat prevede ca exclusivitatea prestării serviciului de salubritate pe raza unităților administrativ-teritoriale să fie acordată în baza hotărârilor de dare în administrare sau în baza hotărârii de atribuire și a contractului de delegare a gestiunii, ceea ce presupune respectarea principiilor transparenței concurenței și criteriilor obiective pentru luarea deciziilor într-un sistem de achiziții publice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 8 mai 2006, modificate prin art. I pct. 17 din Legea nr. 224/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 3 noiembrie 2008. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 19 alin. (2) lit. e): „(2) *Operatorii, în conformitate cu prevederile legale, au dreptul la: [...]*

*e) exclusivitatea prestării serviciului de salubritate pe raza unităților administrativ-teritoriale, acordată fie în baza hotărârii de dare în administrare, fie în baza hotărârii de atribuire și a contractului de delegare a gestiunii.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine prevederilor art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și g) din Constituție referitoare la caracterul de economie de piață al economiei României și la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, precum și aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene. De asemenea, susține că sunt încălcate și dispozițiile art. 86 din Tratatul Uniunii Europene (actualmente art. 106 din versiunea consolidată a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene), care prevăd că statele membre sunt obligate să nu adopte și să nu mențină nicio măsură contrară tratatului, cu referire la întreprinderile cărora le sunt acordate drepturi speciale sau exclusive.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, pronunțându-se prin Decizia nr. 612 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 10 iunie 2009. Cu acel prilej, a reținut că dispozițiile de lege criticate „consacră în favoarea operatorilor selectați, potrivit procedurilor legale, să gestioneze serviciul public de salubritate dreptul la exclusivitate în acest domeniu de activitate pe raza unei anumite comunități locale, astfel cum rezultă din hotărârea de dare în administrare, hotărârea de atribuire sau din contractul de delegare a gestiunii, după caz”. Totodată, Curtea a constatat că textul de lege criticat „nu conferă un drept de exclusivitate unui anumit operator, ci asigură celui care, cu respectarea legii, gestionează serviciul de salubritate posibilitatea exercitării în concret a obligațiilor sale specifice, asumate prin actele juridice indicate mai sus. Așadar, textul legal examinat nu face decât să întărească efectul acelor acte juridice în baza cărora un operator, în condiții de transparență și egalitate de tratament, a dobândit gestiunea serviciului public de salubritate”. Întrucât autorul prezentei excepții nu a relevat elemente noi, își păstrează valabilitatea soluția pronunțată prin decizia menționată, precum și argumentele care au condus la aceasta.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia acordarea pe o perioadă de 25 ani a exclusivității prestării serviciului de salubritate pentru sectorul 1 al municipiului București unui singur operator este de natură să afecteze dreptul la liberă concurență, Curtea observă că aceasta reprezintă o chestiune de fapt a cărei apreciere revine instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului în cursul căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Nici cu privire la motivarea criticii de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 86 din Tratatul Uniunii Europene (art. 106 din versiunea consolidată a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene), Curtea nu se poate pronunța, întrucât analiza conformității legii naționale cu dispozițiile tratatului menționat ține de competența instanței de judecată, care, în acest scop, poate să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene o întrebare preliminară, în condițiile art. 19 alin. (3) lit. (b) din Tratatul privind Uniunea Europeană și ale art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Astfel cum a statuat în jurisprudența sa, concretizată prin Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010, „în situația în care Curtea Constituțională s-ar considera competentă să se pronunțe asupra conformității legislației naționale cu cea europeană, s-ar ajunge la un posibil conflict de jurisdicții între cele două instanțe, ceea ce, la acest nivel, este inadmisibil”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „RER Ecologic Service București — REBU” — S.A. în Dosarul nr. 1.357/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,  
**ION PREDESCU**

Magistrat-asistent,  
**Valentina Bărbățeanu**

---

---

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: [marketing@ramo.ro](mailto:marketing@ramo.ro), internet: [www.monitoruloficial.ro](http://www.monitoruloficial.ro)

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

